

SVETI MIKOLA

joi, 20 ianuarie 2022

Sveti Mikola je bio biskup u 4. stolje u po Kristu, a njegova pri a odavno je poznata u cijelom svijetu.

6. prosinca je tradicionalni kršćanski blagdan svetog Mikole, jednog od najomiljenijih katoličkih svetaca. Djeca diljem svijeta uvijek rado do ekaju njegov blagdan ostavljaju i svoje oči i izmice ili arapice na prozoru no prije toga, jer znaju da će ih sveti Mikola napuniti slatkim poklonima dok oni spavaju.

Ponekad, sveti Mikola zna ostaviti dodatne darove toj djeci u kolutima ili u crkvama. U kolutima u Klokoti u i Lupaku, na primjer, velika je radost bila u enika kolskih i predkolskih doba kada ih je osobno sveti Mikola posjetio u njihovim razredima, poklonivši im slatkiše i druge razne poklon i e.

Sveti Mikola rođen je u Patari, u Maloj Aziji u 3. stolje u. Shvatao je kako je jedini životni put – ljubav prema Bogu i bližnjem. S tom je ljubavi uio u da i zbog nje je proglašen svetim. U svom životu uvijek se borio protiv nepravde i za ljubav prema bližnjemu u kojem je prepoznavao Boga. Iscrpljen pokorom i poslovima umire 6. prosinca 327. godine te je pokopan u Miri, gdje se i danas nalazi sarkofag u koji je neko bilo položeno njegovo tijelo. Zbog turskih osvajanja tijelo mu je preneseno u talijanski grad Bari gdje se i danas nalaze njegove relikvije.

Brojne su legende obavijene oko biskupa i sveca Mikole, ali sve one imaju duboko značenje za naš život. Danas je poznat kao lik koji djecu obraduje svojim darovima. Ta tradicija vu e korijene iz jedne legende koja kaže da je u blizini roditeljske kuće svetog Mikole živio nekad bogat ovjek, koji je, izgubivši carsku službu, izgubio i sav imetak. Imao je tri lijepe kćeri, ali ih nije mogao udati. Stoga je odlučio trgovati njihovom ljepotom i mladoću u tako da ne može zaradi. Kćeri su molile za spas svoje uasti i poštenja. Sveti Mikola nekako je doznao za odluku nesavjesnoga oca pa je uzeo vreću i napunio je dukatima, umotao u platno i potajno ubacio dukate kroz prozor. Otac onih djevojaka za uudio se, kad je ujutro našao tako veliki novac, ali, vidjevši kako je svota dovoljna, ali i prevelika da uasno u da jednu kćer, opremio je i dade joj miraz. Jednog jutra, dogodi mu se da naše i drugu vreću sa zlatnicima, tako da je spremio i drugu kćer.

Kad je i to bilo gotovo, sve mu je našgovorilo, da će onaj dobrotvor i potrebiti put do i pa ga je u zasjedi našeo nekoliko noći. Mikola je vidio da ga otac djevojaka našeka, pa se domislio, popeo na krov i zlatnike ubacio kroz dimnjak. Kako su se naša otvorenom ognju našile arape, zlatnici su pali u njih, i od tuda dolazi stavljanje poklona bilo u arape ili izmice.

Daniel Lucacela